

РЕШЕНИЕ

№ 3477

гр. София, 04.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 25.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3084** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка със Закона за автомобилните превози /ЗАВП/. Образувано е по жалба на „А. Т.” Е., Булстат *, с управител А И Асланова и седалище и адрес на управление: Г.Б., К.” С.”, У.” О.”, N 14. Предмет на оспорване е заповед №РД-01-412 от 22.03.2010г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. А.”. С оспорената заповед, на осн.чл.11,т.1, б.”б” вр.с чл.7, ал.2, т.3 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) и чл.8, т.5 и чл.6, ал.6, т.3 от Наредба N 11 от 31.10.2002г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари са прекратени правата на жалбоподателя, произтичащи от лиценз на Общността № 468 за международен превоз на товари, издаден на 30.10.2007г.

В жалбата са изложени оплаквания за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорената заповед. Твърди се, че изискуемите се документи, установяващи финансовата стабилност на дружеството са представени в срок, а именно през месец ноември, 2008г. Тъй като лицензът на

дружеството бил издаден при специфични условия- с представянето на банкова гаранция, което е наложило доказателствата, установяващи финансовата стабилност да се представят една година по-рано- през 2008г., а не през 2009г. Поддържа се, че поради по-ранното им представяне, в конкретния случай, срокът следва да се брои от представянето им, т.е. от 2008г., а не от 2009г. В тази връзка, поредно доказателство за финансова стабилност следва да се представи през 2010г. По тази причина не е налице хипотезата на чл.11, т.1, б."б" от ЗАВТ и няма основание за прекратяване на правата, произтичащи от лиценза.Изложени са и оплаквания за неспазена процедура-липса на уведомяване за започналото административно производство.

В съдебно заседание, дружеството-жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Изпълнителният директор на ИА"АА" също не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства ,съобрази доводите на страните и след извършена проверка на оспорения акт по реда на чл.168,ал.1 вр.с чл.146 от АПК, намира за установено следното: Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна- адресат на обжалваната заповед , поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Със съобщение от 07.01.2010г., ИА"АА" е уведомила превозвачите , притежаващи лицензи на Общността за международен превоз на пътници или товари, че на осн.чл.6, ал.6, т.3 и чл.6, ал.8 от Наредба N 11 на МТС от 31.10.2002г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, са задължени да представят в срок от един месец преди датата на изтичане на двегодишния срок от датата на издаване на лиценза доказателства за финансова стабилност. В съобщението е указано, че на непредставилите в срок необходимите документи по чл.6, ал.7 от цитираната наредба, правата им, произтичащи от лиценза на Общността за международен превоз на пътници и товари ще бъдат прекратени. Междувременно , на официалната интернет страница на агенцията са публикувани данни за фирмите, които не са представили документи за доказване на финансова стабилност, като такова съобщение се публикува периодично всеки месец. С доклад рег.№ 11-04-1 от 11.01.2010г. на директора на дирекция „АП и МД" в агенцията е направено предложение до изпълнителния директор за

прекръпяване на правата, произтичащи от лиценз на Общността за международен превоз на пътници и товари на лицата от приложения списък. След извършена проверка към 11.01.2010г. е установено, че тези лица не са изпълнили задължението си за доказване на финансова стабилност и са престанали да отговарят на изискванията на чл.7, ал.2, т.3 от ЗАВП.

Под N 79 в списъка е „ А. Т.”Е..

Със заповед № РД-01-412 от 22.03.2010г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. А.", на осн.чл.11,т.1, б.”б” вр.с чл.7, ал.2, т.3 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) и чл.8, т.5 и чл.6, ал.6, т.3 от Наредба N 11 от 31.10.2002г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари са прекратени правата на „ А. Т.”Е., произтичащи от лиценз на Общността № 468 за международен превоз на товари, издаден на 30.10.2007г.

Нито към жалбата, нито в хода на съдебното производство, от страна на жалбоподателя са представени доказателства в подкрепа на изложеното в жалбата или опровергаващи приетото за установено от административния орган.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, при спазване на процедурните правила и в съответствие със закона.

Съгласно разпоредбата на чл.11 т.1 от ЗАВП прекръпяването на правата, произтичащи от лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на

територията на Република Б или от лиценз на Общността, е от компетентността на лицензиращия орган по чл.7 ал.1 от ЗАП - министъра на транспорта или упълномощено от него лице. Оспорената заповед е издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция ”А. А.”, редовно упълномощен със заповед N РА-08496/07.12.2009г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията

За да извършва превоз на пътници и товари на територията на Общността и на територията на Б, лицето трябва да отговаря на изискванията за благонадеждност, професионална компетентност и финансова стабилност, въведени си чл.7 ал.2 от ЗАП.

Всички лица, притежаващи лиценз на Общността са длъжни да представят доказателства, че отговарят на изискването за финансова стабилност, в срок, определен в чл.6, ал.6, т.3 от Наредба N 11, а именно на всеки две

години от датата на издаване на лиценза на Общността.

Съгл.ал.8 , при доказване на финансова стабилност на всеки две години от датата на издаване на лиценза на Общността, изискуемите се по ал.7 документи се представят в период един месец до изтичане на двегодишния срок.

Дружеството е изрично уведомено за това свое задължение и за срока, в който следва да представи доказателства за финансова стабилност. Публикувано е съобщение и на официалната интернет страница на ИА"АА".

В чл.6, ал.1 от Наредба N 11 се съдържа легална дефиниция на понятието "финансова стабилност". Финансово стабилно е лице, което разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функционирането на транспортното предприятие, в размер 9 000 евро за първи автомобил, за всеки следващ автомобил- в размер на левовата равностойност на 5 000 евро.

Съгласно чл.6, ал.7 от Наредба N 11, финансовата стабилност се доказва чрез представяне на справка/приложение N 3/ с приложени следните документи: 1.счетоводен баланс към последното число на предходния месец; банкова гаранция, отговаряща на изискванията по ал.5 и удостоверение за липса на задължения по чл.87, ал.6 от ДОПК. Банковата гаранция следва да отговаря на изискванията по ал.5- да бъде в полза на лицето, да е със срок не по-малък от една година, да не може да бъде отменяна или променяна без предварително уведомяване на ИА"АА" и да е издадена от местна банка, притежаваща лиценз, издаден от Централната банка за извършване на банкова дейност по смисъла на Закона за банките или от банка-членка на Европейския съюз.

В случая , на първо място, видно от данните по делото, противно на твърдяното от жалбоподателя, документи, установяващи финансова стабилност не са представени от него в нормативно установения срок. Не са представени копие от баланс към 31.12.2009г.; копие от удостоверение по чл.87 от ДОПК за липса на задължения и справка за финансова стабилност; банкова гаранция, отговаряща на условията, регламентирани в чл.6, ал.5 от Наредба N 11. Това означава, че **по отношение на него е отпаднало едно от изискванията по чл.7, ал.2 от ЗАВП. Налице са материално-правните предпоставки за прекратяване на правата му, произтичащи от лиценза.**

На „АНДИ Т.” Е. е издаден лиценз на Общността N 468 за международен превоз на товари на 30.10.2007г. Следователно, най-късно в срок до 30.10.2009г., дружеството е трябвало да представи в ИА"АА" документите за финансова стабилност.

В този смисъл възражението на жалбоподателя , че е изпратило своевременно по пощата необходимите документи преди изтичането на срока е неоснователно.

Административното производство се провежда на основание чл.11 т.1 от ЗАП - по решение на лицензиращия орган. Административният орган действа *ex officio*- започва, провежда и приключва производството служебно, когато е установил, че е налице някое от посочените в същата точка материално-правни предпоставки.

Следва да се има предвид и императивния характер на разпоредбата на чл.7,ал.2 от ЗАВП. Лицензираните превозвачи са длъжни да извършват дейността си винаги в съответствие със закона. С други думи следва да отговарят на изискванията за издаване на лиценз не само към момента на издаването му ,но и впоследствие. Административният орган няма задължението да предупреждава лицензираните лица, че са престанали да отговарят на изискванията на закона, още по-малко да дава срок за привеждане на дейността им в съответствие със закона. Когато лицензираното лице е допуснало да не отговаря на императивните изисквания на закона, то следва да загуби предоставените му права, без да е необходимо да бъде предварително предупреждавано за това. Законодателят е предвидил последователни и строги гаранции за спазване на закона ,като в чл.11 т.1 б."в" от ЗАП е въвел всяко негово нарушение в самостоятелно основание за прекратяване на правата по лицензите.

По изложените съображения, жалбата срещу административния акт е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2, предл.посл. от АПК Административен съд С.-град, II отделение, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „А. Т.” Е., Булстат *, с управител А И Асланова и седалище и адрес на управление: Г.Б., К.” С.”, У.” О.”, N 14 против заповед №РД-01-412 от 22.03.2010г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. А.”, с която на осн.чл.11,т.1, б.”б” вр.с чл.7, ал.2, т.3 от Закона за автомобилните превози и чл.8, т.5 и чл.6, ал.6, т.3 от Наредба N 11 от 31.10.2002г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари са прекратени правата на жалбоподателя, произтичащи от лиценз на Общността № 468 за международен превоз на товари, издаден на 30.10.2007г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: